

ת"פ 43583/12-16 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
תפ"ק 43583-12-16 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט הבכיר אור אדם
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אביטל זגורי גיל לשכת תביעות נגב
נגד
הנאשם: פלוני ע"י ב"כ עו"ד עמית דויטשר במינוי הסניגוריה הציבורית

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בתיקים הבאים:

א. בתפ"ק 43583-12-16 הורשע הנאשם בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג, בניגוד לסעיפים 192, 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז 1977, בכך שביום 28.8.16, כשסרבה אשתו למשוך כספי ביטוח לאומי, איים עליה ולאחר מכן הכה באגרופו בפניה, וכאשר התקשרה למשטרה שב ואיים עליה.

ב. בתפ"פ 57630-05-18 הורשע הנאשם בעבירה של איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז 1977, בכך שביום 18.3.18 איים על אשתו.

ג. בתפ"פ 37157-08-18 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז 1977, בכך שביום 13.8.18 משך בשערה של אשתו ובעט בבטנה.

ד. בתפ"פ 62223-09-19 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, ניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין תשל"ז 1977, בכך שביום 5.5.19 גנב אופניים ואף הציע אותם למכירה ברשת ומכר אותם תמורת 300 ₪.

2. הנאשם שולב בבית המשפט הקהילתי וצלח את ההליך השיקומי על כל שלביו, אולם עובר לפני הטיעונים לעונש נעצר בגין תיק אחר, בגינו הורשע ונגזר עונשו לתקופה ממושכת (להלן: "**התיק החדש**"), ולכן ההליך לא הסתיים בהצלחה.

3. גליון הרישום הפלילי מלמד כי לחובתו של הנאשם שש הרשעות קודמות, והוא כבר ריצה מספר מאסרים בגין עבירות אלימות.

4. לחובת הנאשם שני מאסרים על תנאי בני הפעלה:

א. תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי מתיק (מח' לנוער ב"ש) 512/09 בו נגזר עליו ביום 5.3.12 מאסר על תנאי בן ששה חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, או החזקת סכין או הפרת הוראה חוקית. במסגרת ת"פ 18956-09-14 ביום 4.4.16 הוארך תוקפו של המאסר על תנאי בן ששת החודשים למשך שנתיים נוספות.

ב. תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי מתיק 37331-04-17 בו נגזר עליו ביום 25.9.17, בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג, הדחה ואיומים, עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות שהיא פשע, וששה חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות שהיא עוון.

5. במהלך ניהול ההליך בכתבי האישום נשוא התיק הנדון, נעצר הנאשם עקב עבירת אלימות שבוצעה בבת זוג והוגש נגדו כתב אישום **בת"פ 10156-05-21**. הוא הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאחז בחוזקה בצווארה וחקק אותה, ולאחר מכן איים עליה כי היא תהיה שירה איסקוב הבאה. נגזר עליו עונש של 22 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש נגד פסק הדין ע"פ 5051-06-22 נמחק בהסכמה.

טיעוני הצדדים

6. התובעת טענה, כי מדובר במקרה חריג של נאשם שהגיע עד לסוף ההליך השיקומי, ואז כשל ושב לאלימות קשה כלפי אשתו. היא ציינה את חומרתן של עבירות האלימות במשפחה, אשר מתקיימות בתוך דלת אמות בני הזוג, ולכן קבעה הפסיקה כי יש להחמיר עם הנוקטים באלימות כלפי בנות זוגם. נטען כי מעיון בהכרעת הדין בתיק החדש עולה כי המתלוננת היתה חשופה לאלימות מתמשכת מהנאשם. בתיק האחרון באה לידי ביטוי תסמונת האשה המוכה, כאשר המתלוננת התייצבה וביקשה את רחמיו של בית המשפט על הנאשם. נטען כי נסיבות ביצוע העבירות כלפי האשה, במספר אירועים שוב ושוב, הן נסיבות דומות המלמדות על רצידיביזם חמור ונעדר עכבות. מדובר בתקיפות חמורות ומשפילות, לרבות מקרה בו היתה בהריון מתקדם, תוך סיכון העובר ובאיומים קשים על חייה. בעניין גניבת האופניים, נטען כי מדובר במכירה בתחום לשם השגת רווח כספי. נטען כי מכלול המעשים מלמד על דפוסי עברייניים מושרשים. כב' סגנית הנשיא השופטת חולתא ציינה בגזר הדין בתיק החדש, את החומרה שעה שמדובר בפגיעה ממושכת בבת זוג, שעה שהנאשם מצוי בהליך שיקומי בבית המשפט הקהילתי. התובעת הפנתה לפסיקה שצינה כב' ס"נ השופטת חולתא בגזר הדין בתיק החדש. התובעת ביקשה בהתאם לפסיקה, לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהתיקים, של חודשי מאסר ממושכים. בתוך המתחמים, נטען כי יש להביא בחשבון כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, שביצע את העבירות שעה ששלושה מאסרים על תנאי תלויים ועומדים נגדו. עוד יש להביא בחשבון את התסקיר האחרון, במסגרתו שירות המבחן הרים ידיים מהליך טיפולי, לאחר שהנאשם סירב לקחת אחריות על מעשיו ולהתחיל מחדש בהליך טיפולי. שירות המבחן ציין את הכישלון האחרון של הנאשם שהוריד לטמיון את כל ההליך השיקומי. בנסיבות אלה נטען, כי הנאשם תעתע בגורמי השיקום כדי להחליף מעונש מאסר. בסיכומו של דבר טענה המאשימה לעונש כולל של 30 חודשי מאסר, להפעיל במצטבר את שלושת המאסרים על תנאי, ובס"ה 54 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי, קנס גבוה, פיצוי משמעותי, פיצוי בתיק הגניבה והתחייבות כספית.

7. הסניגור טען כי העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה. הסניגור הגיש שני פסקי דין שמדברים על כך שיש לבחון בסופו של דבר את העונש הכולל שעליו להיות הולם, בעיקר שעה שמדובר בעונשי מאסר על תנאי עמוד 2

ארוכים. הנאשם התקבל לבית המשפט הקהילתי באפריל 2018, אז היו שני אירועים בלבד. אירוע האלימות השלישי התרחש בשנת 2018 מייד בתחילת ההליך השיקומי. עוד נטען כי הנאשם נדון על התיק האחרון, ואין מקום להביאו בחשבון במסגרת הטיעון לעונש הנוכחי. עצם קיומו של התיק החדש הוביל להפסקת ההליך בבית המשפט הקהילתי, כך שהוא נענש כבר פעמיים על האירוע נשוא התיק החדש. הסניגור טען כי שלושת אירועי האלימות מהווים אירוע אחד לפי הפסיקה, ולכן יש לקבוע מתחם אחד לגבי שלושתם, ואירוע הגניבה הוא זניח. בקביעת המתחם יש להביא בחשבון העדר תכנון מוקדם. כאן מדובר באירועים ספונטאניים. עוד יש להביא בחשבון את התסקירים מהם עלה כי הרקע המשפחתי של הנאשם הביא אותו למעשי האלימות. נסיבות חייו לא היו פשוטות ויש להביא זאת בחשבון. לפיכך נטען למתחם עונש כולל בין מספר חודשים ועד לשנת מאסר. הסניגור הגיש ת"פ 2196-11-11 בו נקבע מתחם עונש דומה. אשר לעבירת הגניבה מדובר בעונש שבין מאסר על תנאי למספר חודשים. בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את עונשו בחלק התחתון: הוא נטל אחריות על כל המעשים, הוא עשה מאמצים כבירים לחזור למוטב, וגם אם כשל בסופו של דבר, ראוי להביא בחשבון את מאמציו לערוך שינוי בחייו. הסניגור טען כי לא ניתן לטעון כי ההליך הטיפולי "נכשל". גם אם ההליך לא צלח עד תומו, הרי שבמשך שנתיים וחצי הוא התמיד בטיפול ושומה להביא זאת בחשבון. אי אפשר להתעלם מנסיונות השיקום, כולל שהייה של חמישה חודשים בבית נועם, שם כבר סיים את השלב הסגור ועבר לחלק הפתוח, ורק אז הושעה מבית נועם בשל הפרת תנאי המקום. נוכח כל האמור לעיל נטען כי יש להאריך את המאסרים המותנים, ולחלופין להפעיל אותם בחופף. שני מאסרים על תנאי הם מאותו תיק, והמאסר על תנאי השלישי, שהוארך בתיק אחר, הוא בגין אירוע משנת 2009. ולכן בקש כי הפעלת המאסרים על תנאי תהיה בחופף לעונש בתיק זה. הסניגור הגיש את תיק עפ"ג 32125-03-21 אשר דחה את המתחם לו טענה המאשימה.

8. הנאשם עצמו ציין כי הוא מאוכזב מעצמו, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. הוא ציין כי רצה לעזור לעצמו אבל לא הצליח.

עמדת שירות המבחן

9. תסקיר שירות המבחן מיום 4.4.21 פירט את התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי, בבית נועם ולאחר מכן במרכז למניעת אלימות במשפחה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו וציין כי הטיפול הפרטני העניק לו כלים להתמודדות במצבי לחץ. בנסיבות אלה, שירות המבחן המליץ על סיום ההליך בהצלחה, תוך הארכת המאסרים על תנאי, התחייבות וצו מבחן. ואולם, בסמוך לאחר מכן נעצר הנאשם בתיק החדש. בתסקיר משלים מיום 16.6.21 חזר בו שירות המבחן מהמלצתו ולנוכח מעצרו המחודש של הנאשם בתיק האחרון, ולנוכח העדר נכונות לטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות, אין המלצה לצו מבחן ואין המלצה להארכת מאסרים על תנאי. טרם דיון הטיעון לעונש נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים נוסף, אולם הוא ציין כי מאז התסקיר האחרון היה הנאשם עצור ולא נערכו עימו פגישות, ולטעמו של שירות המבחן אין מקום להגשת תסקיר עדכני בשלב זה.

10. בשלב הטיעון לעונש, קצינת המבחן ביקשה להדגיש כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי ושיתף פעולה. ההמלצה לפני התיק החדש היתה להאריך את המאסרים המותנים, ורק בשל התיק החדש חזר בו שירות המבחן מהמלצה זו. שירות המבחן ביקש אפוא להביא בחשבון את התמונה בשלמותה, לרבות שיתוף הפעולה בעבר.

דין והכרעה

11. מדובר בעבירות חמורות. שלושה מכתבי האישום נוגעים לעבירות חמורות כלפי בת זוגו של הנאשם, עבירות אותן ביצע כאשר שני מאסרים על תנאי תלויים ועומדים כנגדו. והנה, חרף ההליך הטיפולי, תוך כדי המתנה לטיעון לעונש

בתיקים אלה, עבר הנאשם עבירה נוספת כלפי בת זוגו.

12. **מתחם אחד או מתחם לכל אישום** התובעת טענה למתחם עונש נפרד בגין כל אחד מהאישומים המצורפים. הסניגור טען כי שלושת האישומים הנוגעים לעבירות כלפי בת הזוג הם בגדר "אירוע אחד".
13. סעיף 40 יג' לחוק העונשין, קובע כי אם הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, עליו לקבוע מתחם עונש לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים. הפסיקה דנה רבות בשאלה מה ייחשב בגדר "אירוע אחד". נפסק כי ישנה חשיבות לאבחנה בין אירוע אחד לכמה אירועים, משיקולי הלימה ובעקבותיה גם הרתעה. עבירות שיש ביניהן **"קשר ענייני הדוק"** ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד. הפסיקה גם הדגישה מספר אבני בוחן לאבחנה זו: תכנון משותף, שיטתיות, סמיכות זמן או מקום וקשר מהותי בין האירועים. עם זאת, נקבע כי ניתן לנקוט בפרשנות רחבה למושג "קשר הדוק" (ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (03.09.2015), פסקה 20 - 26 לפסה"ד ; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל** (15.01.2014) ; ע"פ 3506/13 **דוד הבי נ' מדינת ישראל** (12.01.2016) פסקה 640 לפסה"ד)). כך למשל במספר מקרים של העברת חלקי רכב באותו אופן, אושר מתחם אחד (ע"פ 6958/18 **סעיד מצלחא נ' מדינת ישראל** (22.01.2020)).
14. בעניינו, מדובר באירוע איומים ותקיפה באגרוף משנת 2016, של איומים מחודש מרץ 2018, ואירוע תקיפה נוסף מחודש אוגוסט 2018, ע"י משיכה בשיער ובעיטה בבטן שעה שהמתלוננת בהריון. פער הזמנים והשוני באירועים, מקשה לראות "קשר ענייני הדוק" ביניהם, ולכן אף שמדובר בשלושה אירועים כלפי בת הזוג, לא ניתן לקבוע מתחם עונש אחד.
15. עם זאת, במסגרת גזירת הדין, לאחר שבית המשפט יביא בחשבון את מכלול מתחמי הענישה שנפסקו בכל אחד מארבעת האישומים, ניתן לגזור עונש אחד משותף, כאמור בסעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין.
16. **מתחם העונש ההולם** לא בכדי קבע המחוקק עונש כפול לעבירות כלפי בן זוג: עבירות של אלימות במשפחה הן מכת מדינה ויש להגן על נשים בתוך ביתן. בנסיבות אלה ההלכה הפסוקה קבעה, כי מן הראוי להחמיר בענישה בעבירות מעין אלה. בעניין י"א (רע"פ 8833/15 **נ' מדינת ישראל**, (23/12/2015)), מדובר היה בארבעה מקרי אלימות כלפי בת זוג, ולמרות עמדת המתלוננת, אושרה החמרה לשבעה חודשי מאסר, ונקבע כי אין די בענישה שניתן לרצות בעבודות שירות. בעניין י"ק (רע"פ 3463/15 **נ' מדינת ישראל**, (21/05/2015)), אושר עונש של עשרה חודשי מאסר בגין שני אירועי אלימות כלפי בת זוג, על רקע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ל - 18 חודשים. בית המשפט הדגיש כי אין במידת העונש כל סטייה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, שכן העבירות בוצעו לאורך זמן, וגרמו למתלוננת לפגיעות פיזיות ונפשיות כאחת. בעניין פלוני (רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (20/01/2015)), על רקע הרשעה בשני אירועי אלימות של בעיטות וסטירות, אושר מתחם שבין 6-15 חודשי מאסר, ועונש של שבעה חודשים בפועל. נקבע כי מעשים אלה ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהווה את חומרתם, שכן מדובר בעבירות אשר מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית.
17. ראוי להביא בחשבון את המגמה המחמירה של הפסיקה, בעת קביעת מתחם העונש ההולם. מדובר באיום ובמכות

אגרוף על רקע סירוב למשוך כסף, במקרה שני מדובר במשיכה בשיער ובעיטה בבטנה. במקרה שלישי מדובר באיומים קשים על חייה. מדובר אפוא באירועים חוזרים ונשנים שיש בהם אלימות ואיומים כלפי בת זוג. יש הכרח להביע את הסלידה החברתית מרצף העבירות הללו ע"י מתחם עונש גבוה. הערך המוגן שנפגע הוא שלומה וביטחונה של בת הזוג ומידת הפגיעה בבת הזוג בכל אחד מהאירועים היא מידת פגיעה משמעותית.

18. לנוכח טיב העבירות והפסיקה אליה הפנו הצדדים, אני קובע כדלקמן: מתחם העונש ההולם בגין האירוע הראשון משנת 2016, של האיומים הקשים והאגרוף באף ובשפה, יהיה בין שלושה חודשי מאסר ועד 14 חודשים. בתיק האיומים ממרץ 2018 יעמוד מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי ועד לחודשי מאסר בודדים. בתיק השלישי מאוגוסט 2018, של תקיפה ע"י משיכה בשיער ובעיטה בבטן כאשר המתלוננת בהריון, יעמוד המתחם בין ששה ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בעבירת הגניבה של האופניים עומד מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לכמה חודשי מאסר בודדים.

19. **גזירה בתוך המתחם** בתוך מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות כדלקמן: **מחד גיסא** יש מקום להקל עם הנאשם לנוכח המוטיבציה שהוא גילה כדי לצאת ממסלול החיים בו הוא נמצא וההליך הטיפולי שהוא החל לעבור במסגרת שירות המבחן, וכאשר עמד ממש על סיפו של הליך מוצלח בבית המשפט הקהילתי. **מאידך גיסא** יש להחמיר עם הנאשם, אשר ביצע את העבירות למרות ההזדמנות שניתנה לו לשקם את חייו. הנאשם בעט ביד שהושטה לעברו וביצע עבירה נוספת מאותו סוג תוך כדי ההליך השיקומי.

20. **הפעלת מאסרים על תנאי - חפיפה או הצטברות?** הנאשם ביצע את העבירה נשוא התיק המקורי משנת 2016 באוגוסט 2016, ארבעה חודשים בלבד לאחר שמאסר על תנאי בן ששה חודשים משנת 2012 הוארך על ידי בית המשפט באפריל 2016. מאסר על תנאי זה הוא חב הפעלה. בנוסף לכך, בשנת 2017 הוא נדון בגין עבירות דומות של אלימות כלפי בת זוג, למאסר בפועל ולמאסרים על תנאי של 12 חודשים בגין כל עבירת אלימות שהיא פשע ו-6 חודשים בגין כל עבירת אלימות שהיא עוון. שני התיקים הנוספים משנת 2018 מפעילים את שני המאסרים על תנאי: תקיפת בת הזוג היא עבירת אלימות שהיא פשע, ועבירות האיומים הן עבירת אלימות בגדר עוון (ע"פ 6420/10 קלאודיו סלסנר נ' מדינת ישראל (23.08.2011)). נמצא אפוא, כי לחובת הנאשם שלושה מאסרים על תנאי בני הפעלה או חבי הפעלה. ההלכה הפסוקה קבעה כי על דרך הכלל יש להפעיל מאסרים על תנאי במצטבר, שכן מדובר בעונש שהוטל בעבר, בגין עבירה קודמת, ורק ביצועו הותנה. סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, עונשי מאסר על תנאי יופעלו במצטבר ולא בחופף, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. בית המשפט העליון ציין, כי תקיפה חוזרת ונשנית של בת זוג, היא עילה ראויה שלא לחרוג מהכלל הקבוע בסעיף 58 הנ"ל, שכן "הליכה לקראת הנאשם" מנוגדת למטרת הענישה על תנאי, וציין כי חובה לעשות ככל שביכולתו כדי להרתיע גברים מכים מתקיפת נשים, על ידי הבעת שאת נפש ממעשים אלה ע"י הפעלה מצטברת של התנאי (ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' עידן דטסה (06.06.2013)). עם זאת, יש להביא בחשבון כי אחד המאסרים על תנאי הוא מאסר על תנאי שהוארך וניתן במקור בשנת 2012 בגין עבירה משנת 2009, לפני 13 שנים. עוד שומה להביא בחשבון, כי שני המאסרים על תנאי האחרים, ניתנו במסגרת אותו פסק דין, אשר קבע מאסר על תנאי נפרד לעבירת אלימות שהיא פשע ולעבירת אלימות שהיא עוון. בלתי סביר להפעיל את שניהם במצטבר. מכאן שיש לקבוע הצטברות חלקית וחפיפה חלקית בהפעלת המאסרים על תנאי.

21. **המאסר הנוכחי בגין התיק החדש - חפיפה או הצטברות?** הנאשם נדון בינתיים לעונש לא קל בגין עבירה מאוחרת יותר. סעיף 45 לחוק העונשין קובע כי בהעדר הוראה אחרת, נאשם שנדון לשני מאסרים נפרדים ירצה רק את התקופה הארוכה יותר. עם זאת, נפסק כי במקרים חמורים המצדיקים את מיצוי הדין עם הנאשם, ניתן

להורות על הצטברות. הפסיקה קבעה מספר שיקולים לצורך הכרעה בין חפיפה, או צבירה של עונשים, וביניהם, בין היתר: אופי המעשים, חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, קיומה, או העדרה של זיקה בין העבירות ושיקולי גמול והרתעה (ע"פ 1899/04 **איתי ליבוביץ נ' מדינת ישראל** (02.03.2005); רע"פ 3589/17 **אביעד שמואל נ' מדינת ישראל** (10.02.2020), פסקה 16 לפסה"ד). בענייננו, מדובר בעבירות מאותו סוג - תקיפת בת זוג. אם היה הנאשם נדון במאוחד בגין כלל העבירות, ומצרף תיקים אלה שבפניי להרשעה בתיק החדש, מן הסתם היה ניתן עונש אחד בגין מכלול האירועים, אשר היה נמוך יותר מהצטברות העונשים. עם זאת, אין לחפוף את המאסר בגין תיק זה באופן מלא עם המאסר בתיק החדש, שכן אז למעשה לא יקבל הנאשם עונש בגין העבירות נשוא התיק הנדון, זאת כאשר הוא זה שבחר שלא לצרף את התיקים שבפניי לתיק החדש שבו כפר. ראוי לקבוע אפוא, הצטברות חלקית וחפיפה חלקית בין העונשים בתיקים השונים.

22. גזר הדין

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני גוזר על הנאשם בגין הרשעתו בתיק הנוכחי על כל צרופותיו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל מאסר על תנאי מתיק (מח' לנוער ב"ש) 512/09 שהוארך במסגרת ת"פ 18956-09-14 לתקופה של ששה חודשי מאסר.

ג. אני מפעיל מאסר על תנאי מתיק 37331-04-17 לתקופה של 12 חודשי מאסר, ומאסר על תנאי נוסף של 6 חודשים מאותו תיק.

ד. המאסרים על תנאי יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כל שבס"ה ירצה הנאשם בגין תיק התפ"ק והתיקים המצורפים, אליו עונש כולל של 20 חודשי מאסר בפועל.

ה. הנאשם מרצה כעת מאסר של 22 חודשים בגין הרשעתו בת"פ 10156-05-21. אני מורה כי מתוך המאסר שהטלתי והפעלתי בתיק זה, מחצית בסך עשרה חודשים תהיה בחופף למאסר הנוכחי ומחצית בסך עשרה חודשים במצטבר, כך שבס"ה ירצה הנאשם עונש כולל של 32 חודשי מאסר מיום מעצרו בתיק החדש, בניכוי תקופת המעצר בתיק זה, מיום 13.9.18 ועד 22.10.18.

ו. מאסר על תנאי של שבעה חודשים לשלוש שנים משחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא פשע.

ז. מאסר על תנאי של שלושה חודשים לשלוש שנים משחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא עוון, עבירת איומים או גניבה.

23. בית המשפט מודה לשירות המבחן ולצוות בית המשפט הקהילתי.

24. המוצגים יושמדו או יוחזרו לבעליהם לשיקול דעת המאשימה.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022 במעמד הצדדים.